

شنبه، شانزدهم اسفندماه ۱۳۶۵

از دفتر خبرگزاری دبیرخانه‌ی حزب ملت ایران

گزارش ویژه

یادواره‌ی درگذشت مصدق بزرگ

به‌دنبال دو ماه تلاش برای زدودن گرد ویرانی‌ها و پیشگیری از دنباله یافتن غارت‌ها و تجاوزها و سامان نسبی دادن به باغ و ساختمان قلعه‌ی احمدآباد، سرانجام، در روز پنجشنبه، چهاردهم اسفندماه، که برابر با بیستمین سال درگذشت مصدق بزرگ بود، در بسته‌مانده‌ی آن به روی مردم بیداردل گشوده شد.

از بامداد روز، آرمان‌خواهانی که برای پاکسازی قلعه‌ی احمدآباد روزها و هفته‌ها کوشش کرده بودند، با چهره‌ی گشاده آماده‌ی پذیرایی پیروان پیشوای به‌جاودان‌پیوسته‌ی ملت بودند. نخستین کسانی که به درون قلعه‌ی احمدآباد این «زیارتگه رندان» راه یافتند نمایندگان شوراهای حزب ملت ایران بودند که مزار همیشه‌پیشوای خود را گلباران کردند. سپس داریوش فروهر با اخلاص همیشگی از گرد راه رسید و، پس از فاتحه‌خوانی، گل‌بسته‌ی دبیرخانه‌ی حزب ملت ایران را، که به شکل درفش ملّی در سه رنگ آراسته شده بود، نثار مزار مصدق بزرگ کرد. اندکی بعد، دکتر غلامحسین مصدق به همراه دکتر محمود مصدق و تنی چند از یاران دیرین خود به قلعه‌ی احمدآباد آمدند و مورد استقبال پرشور حاضران قرار گرفتند. در پی آن‌ها، علی اردلان، مهندس بازرگان، و دکتر یدالله سبحانی نیز با گروهی همراه به جمع دیدارکنندگان پیوستند و تاج گلی که نام «جمعیت دفاع از آزادی و حاکمیت ملت ایران» را داشت بر مزار مصدق بزرگ گذاردند.

آسمان برخلاف روزهای پیش‌تر آفتابی بود و هوا گرمی دلچسبی داشت؛ و هرچند در سواد روستای احمدآباد راهبندی و بازدید بدنی و خواستن برگ شناسایی پرسش‌برانگیز و ناخوشایند بود، ولی به‌تدریج اتاق‌های طبقه‌ی پایین و فضای جلوی ساختمان قلعه انباشته از جمعیت شد و نسیم خوب آزادی در آن وزیدن گرفت. در این میان، تلاوت قرآن مجید، که از آغاز برگزاری آیین فاتحه‌خوانی و گل‌گذاری دنباله داشت، برای کوتاه‌مدتی قطع شد و دکتر غلامحسین مصدق در همان جا که میان یاران نشست، با تشکر از همه‌ی وفاداری‌ها، خاطره‌ای چند از پدر بزرگوار خود بیان کرد و تمامی حاضران را سخت تحت‌تأثیر قرار داد؛ و سپس مهندس بازرگان و دکتر شمس‌الدین امیرعلایی هم کلامی چند ایراد کردند.

باشکوه‌ترین بخش این یادواره‌ی کوچک دیدار هم‌گروه شاگردمدرسه‌های دختر و پسر احمدآبادی و زنان و مردان جوان و پیر این روستای درتاریخ‌نامور شده از مزار مصدق بزرگ بود که فاتحه‌خوانی ساده‌ی آنان نشانی شوق‌انگیز از وفاداری مردمی داشت.

نزدیک نیمه‌ی روز، دکتر غلامحسین مصدق و همراهانش با داریوش فروهر و بخشی از گردانندگان حزب ملت ایران به مزار شهیدان روستای احمدآباد رفتند و با فاتحه‌خوانی و گل‌گذاری به این جان‌باختگان راه دفاع از میهن ادای احترام کردند.